

Voel de hartslag *van de schilder*

Jan Asselbergs werd in 1937 geboren in het toenmalige Nederlandsch-Indië en maakte de verschrikkingen mee van de Jappenkampen. Na het gymnasium volgde hij de Kunstacademie en gaf jarenlang tekenles aan het Pauluslyceum in Tilburg. Vond in 1978 zijn Christel en schildert en tekent in zijn voornamelijk door Christel gebouwde huis in Waspik.

Naast het tekenen en schilderen studeerde Jan Asselbergs compositie en harmonieleer en schreef hij stukken voor piano en cello. Hij speelde de hoofdrol in diverse tv-shows en maakte programma's met jazzy muziek en absurde humor.

Jan Asselbergs is niet alleen een gepassioneerd schilder, maar ook een gedreven verteller. Duizenden schilderijen en tekeningen heeft Jan gemaakt, ongeveer driekwart daarvan zijn portretten. “Ik ben een echte ambachtsman en een voorvechter van het herstel van het oude ambacht. Ik ben een van de weinigen die zijn ‘zitters’ zonder fototoestel portretteert. Een portret van een foto is een plaatje van een plaatje”. Ongelooflijk gedisciplineerd wordt er aan een portret gewerkt. Na twee aaneengesloten dagen poseren is het portret klaar. Precies om 9.15 uur begint Jan en hij werkt tot 17.00 uur, alleen afgewisseld met pauzes na elke 15 minuten.

“Geen 14 minuten, geen 16 minuten, precies 15 minuten”. Jan Asselbergs portretteert zijn ‘zitter’ in principe in zijn of haar eigen omgeving. Bij voorkeur bij hem of haar thuis. Christel reist altijd met Jan mee en verzorgt uitgebreide lunches bij de mensen thuis.

*Ik ben een **echte ambachtsman***

“Christel is mijn model, muze en manager, door haar kan ik mij bezighouden met mijn ambacht”. Wie de werken van Jan Asselbergs bekijkt wordt overvallen door emoties. “Dat gebeurt ook elke keer als een portret klaar is”, zegt Jan. “De mensen zijn altijd ontroerd, tot janken toe”.

Christel is mijn model, muze en manager

Voor zijn tekeningen gebruikt Jan 'les trois crayons', drie krijtjes in de kleuren roodbruin, wit en zwart en toch zijn alle kleuren aanwezig in de tekeningen. Voor olieverfschilderijen gebruikt Jan slecht één penseel, ook voor de kleinste details als wimpers en wenkbrauwen. "Mensen moeten altijd lachen als we aankomen, Christel

met vele manden en tassen met eten, ik met slechts mijn ezeltje en één schilderskoffertje”.

Met op de achtergrond door Jan gecomponeerde pianomuziek, bekijk ik vele werken van hem. Een middag is veel te kort, ik raak niet uitgekeken en ben verward over wat ik voel, een gevoel dat nog doorebt als ik al lang thuis ben. Jan weet wel wat ik voel: “de penseelvoering is de bloedsomloop van het schilderij, kijk door het 'plaatje' heen en je voelt de hartslag van de schilder”.

Tekst Mieke van Os